

עין משפט
נר מצוה

פז:

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵלָה (ב) דְּרֹאשׁוֹ
הַעֲבֹד בְּכָרִישׁ וּבְחִפּוֹתָם
(ד) וַיֵּאָמֶר גַּם מִזְבֵּחַ עֵבֶר

הנהגות הב"ח

(ב) י"ט ד"ה חפסוט ל"ל
קודם ל"ה י"ט חפסוט (כ) שם
ד"ה אלהל לא נתיבא אלא
לא משכחת:

גליון הש"ס

נ"ב הא לא קשיא משכח
דף ג ט"ז:

שינוי נוסחאות

(א) כתיב טקף איבעא לתו:
(ב) מקדש את הריאז לו י"ז:
(ג) ליל הריאז י"ז י"ז:
כתיב י"ז י"ז בה משכח
י"ז י"ז בה משכח י"ז י"ז
(ד) ליל קלטה אירי מוכח
י"ז י"ז דאפסול ליה בשל
י"ז י"ז רוב י"ז י"ז
(ה) דפסלה בה משכח חין
י"ז י"ז ליהורידה למחר
לאחר שפסלה מילת
והלכותה י"ז י"ז
(ו) דא קודם למשכח י"ז י"ז
(ז) אשכחא אירי י"ז י"ז
מחייב י"ז י"ז
(ח) י"ז י"ז י"ז י"ז
(ט) י"ז י"ז י"ז י"ז
(י) י"ז י"ז י"ז י"ז
(יא) י"ז י"ז י"ז י"ז
(יב) י"ז י"ז י"ז י"ז
(יג) י"ז י"ז י"ז י"ז
(יד) י"ז י"ז י"ז י"ז
(טו) י"ז י"ז י"ז י"ז
(טז) י"ז י"ז י"ז י"ז
(יז) י"ז י"ז י"ז י"ז
(יח) י"ז י"ז י"ז י"ז
(יט) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כ) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כא) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כב) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כג) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כד) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כה) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כו) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כז) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כח) י"ז י"ז י"ז י"ז
(כט) י"ז י"ז י"ז י"ז
(ל) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לא) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לב) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לג) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לד) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לה) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לו) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לז) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לח) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לט) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לך) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לךא) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לךב) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לךג) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לךד) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לכה) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לכו) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לכז) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לכח) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לכט) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לד) י"ז י"ז י"ז י"ז
(לדא) כתיב דמי י"ז י"ז
אירי וכו' היכי דאירי מוכח
לאו משכח דמי כתיב אירי
מוכח לאו כתיב דמי וא"כ
היכי דאירי י"ז י"ז י"ז י"ז
נראה לוקי כתיב י"ז י"ז י"ז

והקטיר שטמא משקדו ככלו אין להם פדיון דמשמע מקרב לא קרבו בעורכו כלל חול איירי וכן ה' היה מקריב מנחת העומר ונטמאת בידו אומר לו הבא אחרת תחמיה נכחי מוקמתי לה מיניה אכתי קשה לפי דאי מעיקרא ס"ד דלענין פדיון קבעי אש כן לא

היה ליה לומר לתחלה ליקרב מיבעיא לי אלא ליקרב מיבעיא לי ומדקאמר לתחלה ליקרב מיבעיא לי משמע דמעיקרא נמי הוה ידע דליקרב קמיבעיא ליה אלא דמיבעיא ליה כדביעבד ועוד הקשה ה"ר פטר לפרש"י ששיב"י דר"י דדוקא משום דזרקוהו פסולין אחי שקבלו פסולין אבל קבלו פסולין זרקוהו כשרים עלת מחילה י"ז ליקרב איברים דכלי שרת מקדשין לתחלה ליקרב דבהדיא אמרין בפ"ק דמנחות (דף י"ז) והא בעי מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן כלי שרת מהו שקדשו פסולין לתחלה ליקרב וא"ל אין מקדשין ומשני אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל הילכן נראה פ"ת"י שפירש דמעיקרא ס"ד דר"י יומתן דקבעי מיניה אש העלה פסולין לגבי מנחה ככלי שרת ומפסיק הכלי שרת וקמיבעיא ליה נהי דאין לומר דלא ירדו מעטם דאירי מנחה כמנחה דמי שרי תחמיה ככלי מפקסו מיניה כלי שרת שמתן קדושתו לא הוה חליה והוה כאלו הפסולים ע"ג המנחה ממש דלא ירדו או הוה חליה וירדו אמר ליה תימיה כשם המנחה כו' לענין דאש עלו לא ירדו כן הכלים מקדשין לענין זה י"ז ומכאן ואילן לשהן ר"מ) א"ל לתחלה ליקרב קמיבעיא לי דכבר ריש לקיש י"ז דאיכא לאוקומה מתני דקתני ק"כ כלים המנחה לא ירד י"ז דאין קדושת המנחה ולא קדושת אירי חוליו והס ככלי וקבעי שאם לא העלה הקמחין הפסולין ככלי אלא קדשו ככלי מהו שיעלו לתחלה דכי היכי דמנחה מקדש מה שנגע בו ולא ירדו כן כלי מקדש מה שנגע בו ולא ירדו או לא א"כ העלה אמר ליה תימיה שקבלו פסולין זרקו את דמו מאי לאו שקבלו פסולין זרקו פסולין כליהמר מירפשא מתני הן והיכא כו' שזרקו את הדם דביעבד לא ירד אש אש לא זרקוהו לא יעלה והא דקאמר זרקו פסולין פי' דמתני' [כך] הוא ואינו אלא מסיים לשון המשנה ולא מפסולא י"ז קדייק מדע שלא היה לו לומר רק לא שקבלו אי נמי זרקו אלא דריש לקיש דדמי ליה בפסולין מוקי י"ז לה היינו דאמר בפ"ק דמנחות (ג"ז ע"ג) והא בעי מיניה ריש לקיש (כו') מר' יוחנן כלי שרת מהו שקדשו פסולין (כו') ואמר ליה אין מקדשין עד י"ז לא קבלו פסולין ואי נמי זרקו פסולין כליהמר שקבלו פסולין אש עלה בכבר לא ירד והדס יזרק דכלי שרת מקדשין לתחלה

ליקרב אי נמי אש זרקו פסולין בכבר אש עלה לא ירד והדס לא יתקנה דהא המשנה בכל עניינים אש עלה לא ירד קתני בין מומרא בין קולא דמנחה לשון י"ז ר"ת וכל מה שפירשתי לפירוש הקונטרס שהעמדתי בעודן י"ז ככלי חול ז'רין לפרש גם לפי ר"ת למאי דבעי לומר ר"ל דמקדשין לתחלה ומה שפי' הדס לא יתקנה אין שייך להזכיר כאן דלאו היינו אש עלו לא ירדו דאש עלו ירדו אש עלה נדה הטרק דקלטו מנחה דאי לא הוה אלא לר"ג דוקא א"כ כסמך דפריך טעמת העוף דפסולה היכי מזה מנחה י"ז פירוש לר"ג דאמר אש עלה לא ירד כיון דאירי מנחה לאו כמנחה דמי לעולם הוה ירד ומאי קושיא אימא הא דקתני אש עלה לא ירד היינו אש זרקו לא יקנחו אבל אש עלה ככלי ירד אלא ודאי לא יקנחו הוה ככלי ואלא ואלא אש עלה לא ירד דקאמר היינו אש עלה ככלי לא ירד אלא זרקוהו בעל כרחו ובההיא דמנחות (ג"ז ע"ג) דקדן דבינו חייס דקאמר התם אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל וכו' לא היה יודע דמקדשין ליפסל הא מתני' היא בין לפי הקונטרס לפי ר"ת דהן כן הכלים מקדשין: א"ר"י יש בין כבש זבוחה. אבל אי אירי מנחה דמי לא קשיא ליה מפי מטי כנגד אירי (לא) הוה ליה ירד דכנגד אומה אירי יש אמה סוכב י"ז וסוכב חשיב מנחה דאפילו להקטיר עליו איכא מאן דקאמר פרק קדשי קדשים (לעיל דף ע"ג) דמקטירין י"ז מיניה אין נראה לרבינו חיים שהרי יש אירי מפסיק יזמר מנחה סוכב כדי שיהא אירי קרקע מפסיקו דאמרינן לעיל מה דס אירי קרקע מפסיקו אף כשר אירי קרקע מפסיקו וא"כ אכתי מטי מעי כנגד אירי קרקע ה"ל ירד: עולת העוף דפ"ב"ה בה מחשבה. תימיה מאי קשיא ליה הא אמרינן בפרק קדשי קדשים (לעיל דף ע"ג) שאם עשאה למטה מרגליו אפילו אמת אחת כשרה וא"כ אין כאן אירי מנחה ולפירוש הקונטרס שפירש למעלה (לעיל דף ע"ג) שהיתה שם בליטה נימא אי נמי פריך לרבי תחמיה דאמר (לעיל דף ע"ג) היא עצמה אינה נעשית אלא בגופו של קרן: